

Arbejdere i visse Virksomheder samt Statens Tilsyn dermed, er Lov Nr. 229 af 21. August 1908. I denne Lovs § 19 er det paabudt, at der skal foretages Revision af Loven senest i den 1. Aaret 1911 sammentrædende ordentlige Rigsdag, og det er til Lydestgørelse af dette Lovbud, at dette Lovforslag er fremkommet. Det har først været fremlagt i Landstinget og har der været underkastet Udvalgsbehandling og er vedtaget der med nogle Ændringer, der mere ere af redaktionel end af principiel Natur.

Til Forberedelse af den Revision, der altsaa nu skal foregaa, har Indenrigsministeriet fra de i Sagen interesserede Organisationer og Embedsmyndigheder indhentet Oplysninger med Hensyn til Lovens Virkemaade i de Aar, der ere gaaede siden 1908. Der foreligger i saa Henseende Erklæringer fra det af det kgl. danske Landhusholdningsselskab med flere Landbrugsorganisationer oprettede „Landsudvalg for Anvendelse af udenlandsk Arbejdskraft“, fra Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet, fra Amtmanden over Maribo Amt, hvor det forholdsvis største Antal udenlandske Arbejdere er beskæftiget, fra Landets øvrige Amtmænd og samtlige Politimestre, og endelig er der i Overensstemmelse med det i Folketingets Finansudvalgs Skrivelse af 14. Februar 1911 derom udtalte Ønske udarbejdet en Oversigt over polske Arbejderes Lønforhold m. m. i Danmark i 1911. Af de indhentede Erklæringer fremgaar det, at man fra alle Sider er enig om, at Loven har virket tilfredsstillende efter sit Formaal. Det er jo en Beskyttelseslov for de fremmede Arbejdere, og det har vist sig, at der er skabt mere stabile og trygge Forhold for disse i Aarene, siden Loven af 1908 udkom. Derfor ere de Ændringer, der nu foreslaas, ikke gennemgribende. Den vigtigste af de Ændringer, der ere foreslaaede af Ministeren og tiltraadte af Landstinget, er den, der vedrører Tilsynet. Efter den nugældende Lov var det overladt til Indenrigsministeren at bestemme, hvorvidt der skulde ansættes et særligt Tilsyn med de fremmede Arbejdere foruden det Tilsyn, der skulde udøves af vedkommende Politimester og Embedslæge. Den daværende Indenrigsminister fandt det ikke nødvendigt eller ønskeligt at ansætte helt nye Embedsmænd til at føre Tilsyn med de fremmede Arbejdere, og han udstedte derfor et Cirkulære i Maj 1909, hvori han overdrog til Arbejds- og Fabriktilsynets Inspektører at føre Tilsyn med

de over hele Landet spredte Steder, hvor der var fremmed Arbejdskraft. Men det kan ikke nægtes, at denne Ordning, som har bestaaet indtil Dato, har været noget for besværlig, idet der paa en Maade er blevet et tredobbelt Tilsyn. Til en Tid kommer Politimesteren eller Politiet og foretager Undersøgelse, til en anden Tid Embedslægen og til et tredje Tidspunkt Fabrikinspektøren, saa at der mange Steder har været 3 Myndigheder, der have ført Tilsyn med de fremmede Arbejdere. Det har Ministeriet anset for unødvendigt, og derfor er det nu blevet overladt til Indenrigsministeren at bestemme, hvorledes Tilsynet skal udføres, men Meningen er, at det i første Række skal være Politiet, der skal føre Tilsynet, saa at Embedslægen kun tilkaldes, naar Polititilsynet finder det nødvendigt af sanitære Hensyn at tilkalde ham. Men da det paa de Egne, hvor der er et meget stort Antal fremmede Arbejdere, er anset for at være for byrdefuldt og besværligt for Politiet at føre det nødvendige Tilsyn, kan Ministeren for disse Egenes Vedkommende overlade Tilsynet til Fabrikinspektørerne som hidtil, medens man saa vil overlade Politiet at føre Tilsynet paa de Egne, hvor Anvendelsen af fremmed Arbejdskraft er mere spredt. Man mener derved at have simplificeret Tilsynet i Forhold til den nugældende Lov.

En anden Bestemmelse i Lovforslaget, som er ny, angaar Spørgsmaalet om Sygeforsikring for de udenlandske Arbejdere. I Henhold til Loven af 1908 er det Pligt at forsikre Arbejderne i en særlig dertil anerkendt Sygekasse, og Staten har til denne Sygeforsikring — nu er der blevet oprettet en særlig Sygeforsikring til dette Øjemed — svaret 1 Kr. for hver forsikret Arbejder, medens Kontingentet for hver Arbejder ellers har været 2 Kr. Dette Kontingent af 2 Kr. forbliver uforandret som hidtil for Arbejdsgivernes Vedkommende, men da det har vist sig, at Sygeforsikringen er bleven saa vel situeret, at hele Statens Bidrag af 1 Kr. pr. Medlem er Overskud, har man efter Aftale med Bestyrelsen for Sygeforsikringen ment det forsvarligt at nedsætte Statens Bidrag til 50 Ø. pr. Medlem samt endvidere til $\frac{1}{6}$ af det samlede indbetalte Kontingent, dog at denne Sjettedel ikke overstiger 1 Kr. for hver forsikret Arbejder. Hidtil har Staten betalt 9,000—10,000 Kr. til nævnte Sygeforsikring, men ved denne forandrede Bestemmelse vil Bidraget altsaa, hvis Arbejdernes Antal, hvad man formoder, i det følgende Aar bliver mellem 10,000 og